

Řekni mi prosím proč, v posteli prázdno je.
Dám hlavu na polštář, tak jako na koleje.
A tiše poslouchám, kdy že pojede vlak.
Jestli se ptáš, né není mi bůhví jak.

V Malém Berlíně je jeden malej byt,
kde jsme spolu chtěli celej život žít.
Kde jsme každý večer chtěli spát.
Jenže teď je tu zeď a na ní drát.

Neříkej prosím nic, už toho bylo dost,
překroč Rubikon, spal za sebou most.
Ráno se vracíš a mně slzy padaj do klína,
v náruči noci Malého Berlína.

Už asi tuším, že to není dobrý,
že to takhle nejde dál.
Tak nějak pochybuju, že to celý zvládnem.

Tak pořád čekám, že mi aspoň zavoláš.
Marně hledám, pravdu ve víně.
Už jenom doufám, že dobrej důvod máš.
Proč dneska nespíš v Malém Berlíně.

Jak jsme se dostali, tam kde jsme teď.
Jsme v Malém Berlíně a mezi náma zeď.
Z oblaku lásky jen mlha a zbytek pár.
Bydlíme spolu ale už asi nejsme pár.

Ono to bolí, a to si piš.
Já už tuším, že jinde s jinou spíš.
Ráno se vracíš a mně slzy padaj do klína,
v náruči našeho Malého Berlína.

Už asi tuším, že to není dobrý,
že takhle nejde dál.
Tak nějak pochybuju, že to celý zvládnem.

Tak pořád čekám, že mi aspoň zavoláš.
Marně hledám, pravdu ve víně.
Už jenom doufám, že dobrej důvod máš.
Proč dneska nespíš v Malém Berlíně.

Sami na svý straně budem stát.
Ta zeď nás asi dělí, napořád (napořád).
Čekám (čekám), že mi aspoň zavoláš.
Marně hledám (hledám), pravdu ve víně.
Už jenom doufám (doufám), že dobrej důvod máš.
Proč dneska nespíš v Malém Berlíně.